

ad libitum

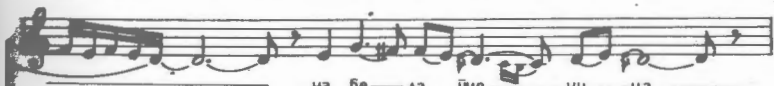
ДЕВЕР И НЕВЕСТА

Де — бер и не — вес — ша — о — ге —
Сег — на — ле га ру — че — на — чис —
Не — вес — шо не — вес — шо — ку — шо —
Зем — ја ше го — ми — на — ла, — не — ше —
Во — лу — ка — ше — кр — ле — бес — на —

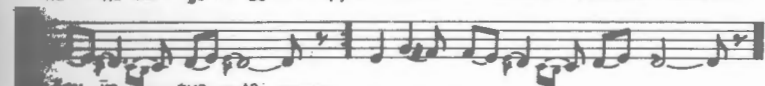
— ле га — зна — е, — о — ге — ле га — зна — е
ша — ѓо — та — ча, — на — чис — ша — ѓо — та — ча
си у — ба — ва, — ку — шо — си у — ба — ва
го — го — ми — на — ла, — ко — та — го — гу — јас — ка
ми — ши — бе — е, — бес — на — ми — ши — бе — е

на — бе — ла — ѓе — ни — ца,
и — сен — ско — си — ре — ѓе,
ша — ка — га — си — мо — ја.
ма — леч — ко — ше — нај — гу
на — ни — ми — ге — бе — ру

зна — ле — шо — ми — зна — ле — ѓол — ѓо —
ку — шо — си — ру — ча — ле — и — си
ге — бе — ру, — ге — бе — ру — зем — ја
ма — леч — ко — ше — нај — гу — во — лу —
на — ни — ми — ге — бе — ру — го — лем —

зна — ле —
ѓри — ка — ва — ле,
ше — го — ми — на — ла,
— ка — ше — кр — ле
га — ѓо — рас — ниш — га — не — ми — го — рас — ниш —

**Девер и невеста оделе да жние,
оделе да жние на бела пченица...
Жнале шо ми жнале, пол погон пожнале,**

**Седнале да руче на чиста погача,
на чиста погача и сенско сирење...**

Ку шо си ручале и си прикажвале:

**— „Невеста, невесто, сокол ми лета високо, Скопје, 1978
ку шо си убава, така да си моја!“**

– „Деверу, деверу, земја те г'лтнало,
земја те г'лтнало, не те доглтнало!
Кога дојду јаска, малечко те најду,
малечко те најду, во лулка те крле.

Во лулка те крле, песна ми ти пее,
песна ми ти пее;– „Нани ми, деверу,
нани ми, деверу, голем да порастеиш,
да не ми дорастеиш!“